

Εννιά κορίτσια

Για τον Ελικώνα μονοπάτι πήρα
κι όταν ο Απόλλωνας θα παίζει λύρα
μέσ' τη νύχτα ευκαιρία θα γυρέψω
τα εννιά κορίτσια που φυλάει να του κλέψω.

Θα κλέψω την Καλλιόπη, θα πάρω την Κλειώ
χαρτί και καλαμάρι να μάθω να κρατώ.
Θα πάρω την Ευτέρπη, να `ρθεί κι η Ερατώ
το ποίημα της αγάπης να μάθω σαν νερό.
Να παίζει η κωμωδία κι η Θάλεια θα `ρθεί,
η Μελπομένη μόνη αν μείνει θα χαθεί.

Κάτω από τον θρόνο το λαμπρό του Δία
ζουν εννιά κορίτσια από την Πιερία
ο Απόλλωνας για ύπνο σαν πλαγιάσει
τα εννιά κορίτσια που φυλάει θα τα χάσει.

Για τον Ελικώνα μονοπάτι πήρα
κι όταν ο Απόλλωνας θα παίζει λύρα
μέσ' τη νύχτα ευκαιρία θα γυρέψω
τα εννιά κορίτσια που φυλάει να του κλέψω.

Μα και την Τερψιχόρη ν' αφήσω δεν μπορώ
γιατί στα βήματά της θα μάθω το χορό.
Πολύμνια την λένε και είναι ευβλαβική,
θα `ρθεί για να με μάθει ζωή ασκητική.
Κοντά μου η Ουρανία στ' αστέρια θα βρεθεί,
θα κλέψω εννιά κορίτσια το χρόνο που θα `ρθεί.

Κάτω από τον θρόνο το λαμπρό του Δία
ζουν εννιά κορίτσια από την Πιερία
ο Απόλλωνας για ύπνο σαν πλαγιάσει
τα εννιά κορίτσια που φυλάει θα τα χάσει.

Για τον Ελικώνα μονοπάτι πήρα
κι όταν ο Απόλλωνας θα παίζει λύρα
μέσ' τη νύχτα ευκαιρία θα γυρέψω
τα εννιά κορίτσια που φυλάει να του κλέψω. x2

ΟΙ ΑΘΛΟΙ ΤΟΥ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ

Ο μύθος πως ο Ηρακλής
ήταν βαρβάτος και νταής
είναι πολύ ανακριβής
κι ιστορικώς επιβλαβής
Απ' το θηρίο το λερναίο
που 'χε κεφάλια εκατό
ήτανε φαίνεται μοιραίο
να ζήσει το εκατοστό

Από το ένα βγήκαν δυο
κι από τα δυο σαράντα δυο
κι εγώ ακόμα δεν μπορώ
από την πόρτα μου να βγω

Να πω και για την Ιππολύτη
που μου ξεκλήρισε το σπίτι
για μια χρυσή γαλάζια ζώνη
όλη η Πατρίδα μαραζώνει
Το λεοντάρι της Νεμέας
είναι ακόμα ζωντανό
το είδε ο Νίκος κι ο Αντρέας
να βόσκει στο Βοτανικό

ΓΙΓΑΝΤΑΣ...ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ

Στα πίσω χρόνια τα πικρά
οπού φωτιά δεν είχε
ο κόσμος στις βαθιές σπηλιές
τ' αλέτρι δεν κατείχε.
Μα μιαν αυγή, μια Κυριακή
μια `πίσημον ημέρα
γεμίσανε τα φουσερά
λυτρωτικόν αέρα.
Κατέβηκεν ο Γίγαντας
μ' ένα δαδί στο χέρι
έριξε φώτα στις σπηλιές
και χάρηκε τ' ασκέρι...έλα!

Πήραν φωτιά τα σύδεντρα
τα σίδερα ελυγίσαν
η γης οργώθηκε καλά
και τα φυτά εκαρπίσαν.
Πρωί πρωί τον πιάσανε
το γίγαντα και πάνε
στον Καύκασο ξημέρωνε
τρία πουλιά περνάνε.
Πουλιά μου διαβατάρικα
τι βλέπετε στις στράτες,
τι κουβαλάει ο γίγαντας
στις σιδερένιες πλάτες; ...ώπα!

Μπροστά πηγαίνει ο σιδεράς
με το σφυρί στο χέρι,
ξωπίσω του ο κλειδαράς
της μοναξιάς του ταίρι.
Ο πιο μικρός ο πιο σκυφτός
ο πιο σκληρός στο πλάι
αυτός κρατάει τα σύνεργα
γελάει μα δε μιλάει.
Καρφώσανε το γίγαντα
στο βράχο του Καυκάσου
τρία πουλάκια πέρασαν
και του `λεγαν: Στοχάσου...κρίμα!